

EB- Történelem - Aranygeneráció? Oranje? Squadra azzurra? Les Bleus!

2012 június 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A torna nagy hiányzója

Noha 1998 és 2011 között szerepelt a holland válogatottban, 70 mérk?zésen 35 gólt szerezve, csupán három nagy

tornára jutott el: a 2006-os világbajnokság mellett a 2004-es és a 2008-as Európa-bajnokságra. A 2000-es kontinensviadalt sérülése miatt kihagyta – annak az Eb-nek **Rutgerus Johannes Martinus (Ruud) van Nistelrooij** (képünkön, nemzetközileg Nistelrooy) volt a nagy hiányzója. A középcsatár igazán peches napokat élt át 2000 tavaszán, hiába szerz?dtette – akkori angol és holland átigazolási csúcsot jelent? 19 millió fontért – ugyanis a Manchester United április közepén, egy héten belül le is mondott róla. El?bb az orvosi vizsgálaton kiderült, hogy nem teljesen egészséges, ezért a MU ideiglenesen elállt a szerz?dtetésér?l, majd a PSV Eindhoven edzésén kereszt-, valamint középszalag-szakadást szenvedett egy rossz talajfogást követ?en, minek következtében egy évre kid?lt a sorból. Szerencséjére teljesen felépült 2001 áprilisára, és a United is igényt tartott még rá, igaz, nem hét évre szerz?dtette, mint eredetileg akarta, hanem csak ötre. A kétszeres holland gólkirály ezzel együtt szép karriert futott be a „vörös ördögöknél?, összesen 150 gól f?z?dött a nevéhez. Közben az oranjéban is iparkodott egy keveset, legjobb válogatott éveiben hét (2001), illetve hat (2004) találatig jutott el. A 2004-es Európa-bajnokságon különösen jól ment neki, négy góllal második lett a góllöv?listán. Ja, akit Van Golnak hívnak hazájában...

Sorozatunk tizenegyedik részében a tizenegyedik Európa-bajnokság, a 2000-es belga-holland közös rendezés? viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

A semleges (van ilyen?) szurkoló számára minden igényt kielégít? Európa-bajnoksággal búcsúzott a XX. század, pestiesen szólva: volt minden a 2000-es tornán, mint a búcsúban. Felejthetetlen meccsek sorjáztak a belga-holland közös rendezés? Eb-n, s ami a legfontosabb: esett gól b?ven, szám szerint 85, ami a legtöbb az esemény 1960 óta íródó történetében. (Csúcs a 8 tizenegyesgól és a 9 kiállítás is.) Ha a 2.74-os gólátlagot nézzük, az sem rossz, s?t – a legjobb az 1980-tól érvényben lév? csoportkörös érában.

El?ször fordult el?, hogy két házigazda (Belgium, Hollandia) adott otthont a seregszemlének, az azonban már harmadszor esett meg, hogy a címvéd? nem jutott tovább a csoportjából. 1984-ben a (nyugat)német, 1996-ban a dán, 2000-ben pedig ismét a német válogatottal esett meg ez a csúfság; az „ezredfordulós" Nationalelf negatív csúcsa (1 szerzett pont) 2008-ig élt, amikor a görögök pont nélkül hullottak ki címvéd?ként.

A német közvéleményt kicsit sem lepte meg az együttes gyatra szereplése, egy rajt el?tti felmérés szerint a megkérdezettek 72 százaléka voksolt arra, hogy a válogatott nem nyeri meg az Eb-t, márpedig a Nationalelf legtöbbször a gy?zelemért száll harcba a nagy tornákon. Ezúttal nem ez történt, s ebben a kapitány, Erich Ribbeck volt a ludas. Ribbecket már a torna el?tt pokolra kívánták a szurkolók, de legalábbis leváltották volna. Ami késett, nem múlott: a tréner, aki mindössze 24 meccsen dirigálta a Nationalelfet, és minden id?k legharmatosabb mérlegét (10 gy?zelem, 6 döntetlen, 8 vereség) tudta felmutatni német szakvezet?ként, az Eb után távozott a kapitányi székb?l. Vele együtt távozott a válogatottból a három dinoszaurusz, Lothar Matthäus, Thomas Hässler és Ulf Kirsten is – egy korszak végleg lezárult a német labdarúgásban.

Nemcsak a címvéd? németek mondtak azonban cs?döt Németalföldön, hanem további két 1996-os dobogós is: az ezüstérmes csehek és az el?dönt?ben kies? angolok ugyancsak korán, a csoportkört követ?en búcsúztak. Anglia éppen Németországgal szerepelt egy kvartettben, és bár a nagy riválist Alan Shearer góljával megverte, egyaránt alulmaradt a portugálokkal és a románokkal szemben (noha mindkett? ellen vezetett).

DÖNT?T ÉRT ZIDANE „ARANYLÖVÉSE"

A négy évvel korábbi kontinensviadalon érmet szerz?k becsületét az – angolokhoz hasonlóan – akkor bronzérmes francia válogatott mentette meg. De hogyan! A Zinedine Zidane köré épül? Les Bleus egészen a dönt?ig menetelt, és ott drámai csatában legy?zte az olaszokat. Franciaország ezzel a németek után eredt – no nem az Eb-r?l való gyors távozásra gondolunk itt, hanem arra, hogy a gall lett a második válogatott, amely egynél több Európa-bajnoki címmel büszkélkedhet.

A franciák tulajdonképpen csak igazolták a papírformát, hiszen világbajnoki címvéd?ként, az egyik nagy esélyesként és az egyik legjobb csapattal érkeztek a helyszínre. Keretüket szinte ugyanazok alkották, akik az 1998-as vb-n, csak a kapitány személye változott: Aimé Jacquet helyett Roger Lemerre dirigált már. Az els? két mérk?zést könnyedén is hozták, s a hollandok elleni csoportrangadót már továbbjutóként várták az oranjéval egyetemben, így az is belefért, hogy veszítsenek. Mint kés?bb kiderült: a tornán utoljára.

Ezt követ?en sorban jöttek a 2–1-es sikerek. El?bb a negyeddönt?ben Spanyolország ellen, rendes játékid?ben (Raúl tizenegyest hibázott!), aztán az el?dönt?ben a másik ibériai alakulat, Portugália (lásd még aranygeneráció) ellen, egy sokáig emlékezetes ráadáspartiban. Történt, hogy Nuno Gomes az els? félid?ben vezetést szerzett a portugáloknak, amit Thierry Henry a szünet után kevéssel egalizált.

Mivel kilencven perc alatt nem született döntés, jöhetett a hosszabbítás, annak is a hajrája. Még mindig 1–1 volt az állás, amikor Abel Xavier a saját 16-osán belül kezezett, legalábbis az éles szem? asszisztens így látta – a büntet?t nem kis polémia után Zidane értékesítette „aranylövéssel". Három perc hiányzott a tizenegyesrúgásokhoz.

David Trezeguet (balra) szerezte az aranygólt a dönt?ben (Fotó: Action Images)

TIZENEGYESEK, TOLDO, TREZEGUET

A másik ágon holland–olasz el?dönt?t rendeztek, miután a squadra azzurra simán legy?zte (2–0) Romániát, az oranje pedig megsemmisítette (6–1) Jugoszláviát. Habár két százszázalékos társulat mérte össze tudását Amszterdamban, mégis alig akadt, aki az itáliaiakra fogadott volna, a Patrick Kluivert, Edgar Davids, Marc Overmars, Clarence Seedorf, Phillip Cocu, a De Boer fivérek és a két veterán, Dennis Bergkamp, valamint az 1988-as Európa-bajnok csapat utolsó mohikánja, Aron Winter nevével fémjelzett narancsos alakulat ugyanis bombaformát mutatott addig, csatárai alig hibáztak.

Mégis megtörtént a „csoda": az addig tökéletesen m?köd? gépezet bekrepált, vagy ha az ellenkez? oldalról akarjuk megközelíteni, Francesco Toldo varázsolt. Az olasz kapus mindent megfogott, amit lehetett, a rendes játékid?ben egy, a szétlövésben két tizenegyest is hárított, s ha már ? sem tudott segíteni, akkor ott volt Fortuna, mint a 62. percben, amikor Kluivert büntet?jét „védte", kapufára segítve. „Az volt az érzésem, ha reggelig tart a meccs, akkor sem rúgnak gólt nekünk" – kommentált a 34. perct?l emberhátrányban futballozó olaszok kapusa.

> *A **2000-es torna** a nagy fordítások, feltámadások Eb-je (is) volt. **Hat gy?zelem született hátrányból,** s két olyan találkozó is akadt, amelyen nem volt elég a kétgólos el?ny sem. Anglia hiába vezetett 18 perc elteltével már 2–0-ra Portugália ellen, a luzitánok fordítottak, és begy?jtötték a három pontot. Ugyancsak a csoportkörben, de nem az A jel?, hanem a C jel? kvartettben Szlovéniának háromgólos el?ny is kevés volt a gy?zelemhez a jugók ellen, akik a sírból hozták vissza a találkozót (3–3). A plávik ugyanakkor hiába vezettek még a 93. percben is a spanyolok ellen, kétszer kapituláltak a hátralév? három minutumban, és végül 4–3-as vereséget szenvedtek. Jugoszlávia valamiért szerette az ilyen derbiket, további két hasonló forgatókönyv szerint íródó Eb-mérk?zést vívott ugyanis a futballtörténelemben. 1960-ban 2:4-r?l 5:4-re nyert Franciaország ellen, 1976-ban viszont kétgólos vezetésr?l kapott ki 4–2-re az NSZK-tól.*

Ez volt az egyetlen tizenegyespárbajt hozó találkozó és a három gól nélküli döntetlenb?l az egyik a tornán. Következésképp: a finálé kevesebb mint 120 percig tartott. Egészen pontosan alig 103 minutumig – a szupercsere, David Trezeguet ekkor vágta léc alá az aranygólt. „Természetesen", csakúgy, mint a megel?z? két fellépésükön, 2–1 lett a vége a franciáknak; Marco Delvecchio 55. percben elért találatára a másik csere, Sylvain Wiltord a ráadás pillanataiban, a 94. percben felelt, hosszabbításra mentve a mérk?zést. Ami sohasem történt meg korábban: az aktuális világbajnok az Európa-bajnoki trófeát is megszerezte!

11. EURÓPA-BAJNOKSÁG, BELGIUM ÉS HOLLANDIA
(2000. JÚNIUS 10.–JÚLIUS 2.)

Csoportkör

A-csoport

Németország–Románia 1–1 (Scholl 28., ill. Moldovan 5.)
Portugália–Anglia 3–2 (Figo 22., Joao Pinto 37., Nuno Gomes 59., ill. Scholes 3., McManaman 18.)
Portugália–Románia 1–0 (Costinha 94.)
Anglia–Németország 1–0 (Shearer 53.)
Románia–Anglia 3–2 (Chivu 22., Munteanu 48., Ganea 89. – 11-esb?l, ill. Shearer 41. – 11-esb?l, Owen 45.)
Portugália–Németország 3–0 (Sergio Conceicao 35., 54., 71.)
A végeredmény: 1. Portugália 9 pont, 2. Románia 4, 3. Anglia 3, 4. Németország 1

B-csoport

Belgium–Svédország 2–1 (Goor 43., É. Mpenza 46., ill. Mjällby 53.)
Olaszország–Törökország 2–1 (Conte 52., F. Inzaghi 70. – 11-esb?l, ill. Okan 62.)
Olaszország–Belgium 2–0 (Totti 6., Fiore 66.)
Svédország–Törökország 0–0
Törökország–Belgium 2–0 (Hakan Sükür 45., 70.)
Olaszország–Svédország 2–1 (Di Biagio 39., Del Piero 88., ill. H. Larsson 77.)
A végeredmény: 1. Olaszország 9 pont, 2. Törökország 4, 3. Belgium 3, 4. Svédország 1

C-csoport
Norvégia–Spanyolország 1–0 (Iversen 65.)
Jugoszlávia–Szlovénia 3–3 (Milosevics 67., 73., Drulovics 70., ill. Zahovic 23., 57., Pavlin 52.)
Spanyolország–Szlovénia 2–1 (Raúl 4., Etxeberria 60., ill. Zahovic 59.)
Jugoszlávia–Norvégia 1–0 (Milosevics 8.)
Spanyolország–Jugoszlávia 4–3 (Alfonso 38., 96., Munitis 51., Mendieta 94. – 11-esb?l, ill. Milosevics 30., Govedarica 50., Komljenovics 75.)
Szlovénia–Norvégia 0–0
A végeredmény: 1. Spanyolország 6 pont, 2. Jugoszlávia 4, 3. Norvégia 4, 4. Szlovénia 2

D-csoport
Franciaország–Dánia 3–0 (Blanc 16., Henry 64., Wiltord 92.)
Hollandia–Csehország 1–0 (F. de Boer 89. – 11-esb?l)
Franciaország–Csehország 2–1 (Henry 7., Djorkaeff 60., ill. Poborsky 35. – 11-esb?l)
Hollandia–Dánia 3–0 (Kluivert 57., R. de Boer 66., Zenden 77.)
Csehország–Dánia 2–0 (Smicer 64., 67.)
Hollandia–Franciaország 3–2 (Kluivert 14., F. de Boer 51., Zenden 59., ill. Dugarry 8., Trezeguet 31.)
A végeredmény: 1. Hollandia 9 pont, 2. Franciaország 6, 3. Csehország 3, 4. Dánia 0

Negyeddönt?
Portugália–Törökország 2–0 (Nuno Gomes 44., 56.)
Olaszország–Románia 2–0 (Totti 33., F. Inzaghi 43.)
Hollandia–Jugoszlávia 6–1 (Kluivert 24., 38., 54., Govedarica 51. – öngól, Overmars 78., 90., ill. Milosevics 91.)
Franciaország–Spanyolország 2–1 (Zidane 32., Djorkaeff 44., ill. Mendieta 38. – 11-esb?l)

El?dönt?
Franciaország–Portugália 2–1 (0–1, 1–1, 1–1) – aranygóllal
Brüsszel, 47 000 néz?. **V:** Benkö (osztrák)
G: Henry (51.), Zidane (117. – 11-esb?l), ill. Nuno Gomes (19.)
Olaszország–Hollandia 0–0 – 11-esekkel 3–1
Amszterdam, 51 300 néz?. **V:** Merk (német)

Dönt?
Franciaország–Olaszország 2–1 (0–0, 1–1) – aranygóllal
Rotterdam, 48 200 néz?. **V:** Frisk (svéd)
Franciaország: Barthez – Thuram, Desailly, Blanc, Lizarazu (Pires, 86.) – Vieira, Deschamps – Djorkaeff (Trezeguet, 76.), Zidane, Henry – Dugarry (Wiltord, 58.)
Olaszország: Toldo – Pessotto, F. Cannavaro, Nesta, Iuliano, Maldini – Albertini, Fiore (Del Piero, 53.), Di Biagio (Ambrosini, 66.) – Totti, Delvecchio (Montella, 86.)
G: Wiltord (94.), Trezeguet (103.), ill. Delvecchio (55.)

Gólkirály: Kluivert (holland), Milosevics (jugoszláviai) 5-5 gól
A torna csapata: Toldo (Olaszország) – Thuram (Franciaország), F. Cannavaro (Olaszország), Blanc (Franciaország), Maldini (Olaszország) – Vieira (Franciaország), Zidane (Franciaország), Davids (Hollandia), Figo (Portugália) – Totti (Olaszország), Kluivert (Hollandia)
Hegyi Tamás - nso.hu

Ajánló